

"het schenenschoppertje"

'Hé', vroeg de man, 'waarom schop jij tegen mijn scheen?'

'Nou gewoon, omdat ik een schenenschoppertje ben', zei het schenenschoppertje.

'Wel ja,' antwoordde de man, 'ik werk de hele dag hard, leid een godvruchtig leven, doe geen mens kwaad, ga een ander pesten!'

'Nop', weerstreefde het schenenschoppertje en keek met zijn loense ogen doordringend naar de man op. 'Ik bepaal zelf wie ik tegen de schenen schop en dat heeft niets te maken met het feit of het verdiend is of niet.'

De man dacht hierover na. Als het niet ging om verdiend of onverdiend, dan was het makkelijker te aanvaarden. Hij kon ook een paar scheenbeschermers omdoen, dan was hij beter tegen dit ongemak opgewassen.

Zo gedacht, zo gedaan. Het schenenschoppertje was het al gauw zat en zocht een ander slachtoffer. Ze moesten natuurlijk wèl reageren!

© januari 2010, Alida, BasicPublishing.nl